

میان آن‌ها ثبت نشده، اما برخی از منتقدان معتقدند که کوروساوا از طریق واسطه‌ها یا جشنواره‌های بین‌المللی پیام‌هایی از تحسین و احترام برای کیارستمی ارسال کرده است. کیارستمی نیز در مواردی از این پیام‌های غیرمستقیم به‌عنوان نشانه‌ای از لطف و احترام کوروساوا یاد کرده است.

مهمترین پیام‌های دو هنرمند بزرگ

یکی از مهم‌ترین جنبه‌های این رابطه دو سویه، ارتباط عاطفی و هنری میان این دو فیلم‌ساز از طریق آثارشان است. کوروساوا و کیارستمی بارها و بارها درباره سینمای یکدیگر به بیان دیدگاه پرداخته‌اند و این اظهارات صرفاً حرفه‌ای نبوده و گاهی به عرصه عواطف و نگاه انسانی نیز اشاره داشته است.

کوروساوا علاقه خاصی به فیلم زندگی و دیگر هیچ و طعم گیلان داشت. او این فیلم‌ها را به دلیل سادگی، عمق انسانی، و روایت شاعرانه ستایش می‌کرد. کیارستمی هم بارها در مصاحبه‌های خود به تأثیر فیلم‌هایی چون راشومون و هفت سامورایی بر نگاه سینمایی خود اشاره کرده بود. او معتقد بود که فیلم‌های کوروساوا به او نشان دادند که چگونه می‌توان فرهنگ بومی را با زبانی جهانی بازنمایی کرد.

تأثیر کوروساوا بر زندگی شخصی و حرفه‌ای کیارستمی

احترام کوروساوا نسبت به کیارستمی تأثیری روانی و عاطفی بر او گذاشت. کیارستمی به‌عنوان فیلم‌سازی که آثارش گاه با نقدهای متفاوتی روبه‌رو می‌شد، این تحسین را به‌عنوان نوعی اعتبار جهانی پذیرفت و آن را در ادامه مسیر حرفه‌ای خود الهام‌بخش دانست.

اکیرا کوروساوا، کارگردان ژاپنی، تأثیر عمیقی بر عباس کیارستمی گذاشت. کیارستمی در بسیاری از مصاحبه‌های خود اشاره کرده که فیلم‌های کوروساوا، به‌ویژه آثارش در ژانر درام و فیلم‌های تاریخی، او را به دنیای سینما جذب کردند. به‌طور خاص، آثار مانند راشومون و دروازه‌ی کین برای کیارستمی الهام‌بخش بودند و او در مراحل اولیه کارگردانی‌اش از این فیلم‌ها برای توسعه سبک خود استفاده کرد. این تأثیر در نحوه روایت غیرخطی و داستان‌ها، پرداختن به ابعاد انسانی و فلسفی و همچنین استفاده از فضای طبیعی و مینیمالیسم در فیلم‌های کیارستمی قابل مشاهده است. کیارستمی در فیلم‌هایش به دنبال جلب توجه مخاطب به ابعاد انسانی و فلسفی زندگی انسان‌ها بود، و این دیدگاه به وضوح تحت تأثیر نحوه روایت و نگرش‌های کوروساوا نسبت به زندگی و انسان‌ها قرار داشت. به علاوه، سبک تصویری کوروساوا و علاقه‌اش به فضای باز و طبیعت نیز تأثیری زیادی بر کیارستمی گذاشت، که در فیلم‌هایی مانند طعم گیلان و ده به خوبی دیده می‌شود. کیارستمی همچنین توانست از این الهام‌ها برای خلق روایات عمیق و چندلایه‌ای استفاده کند که مخاطب را به تأمل در روابط انسان‌ها و مواجهه با حقیقت و واقعیت‌های زندگی دعوت می‌کند.

کیارستمی بارها در مصاحبه‌های خود به تأثیر فیلم‌هایی چون راشومون و هفت سامورایی بر نگاه سینمایی خود اشاره کرده بود. او معتقد بود که فیلم‌های کوروساوا به او نشان دادند که چگونه می‌توان فرهنگ بومی را با زبانی جهانی بازنمایی کرد.

را فراهم کرده باشند. در برخی منابع غیررسمی، از احتمال دیدار آن‌ها در یکی از جشنواره‌ها صحبت شده است، اما جزئیات این موضوع ثبت نشده است. اگر چنین دیداری رخ داده باشد، احتمالاً بیشتر به گفت‌وگوهای کوتاه و تبادل احترام محدود بوده است.

حسرت کیارستمی از ملاقات نکردن کوروساوا

کیارستمی در یکی از مصاحبه‌های خود به صراحت گفت که هرگز فرصتی برای دیدار حضوری با کوروساوا پیدا نکرد و این یکی از حسرت‌های او در زندگی باقی ماند. او اشاره کرد که دیدار با کوروساوا می‌توانست فرصتی باشد تا درباره سینما، فلسفه زندگی و نگاه مشترکشان به هنر صحبت کنند. کیارستمی گفته بود: «دیدن کوروساوا برای من مثل ملاقات با یک اسطوره بود. متأسفانه هیچ‌وقت این فرصت پیش نیامد».

این جمله نشان می‌دهد که کیارستمی فراتر از یک همکار، کوروساوا را به‌عنوان یک الگوی شخصی و هنری می‌دید. یکی از مباحث مطرح‌شده در مورد ارتباط غیرمستقیم این دو هنرمند، احتمال ارسال پیام یا نامه از سوی کوروساوا به کیارستمی است. اگر چه هیچ مدرکی دال بر وجود نامه‌های رسمی

دو فیلم‌ساز به لحظه‌ای بازمی‌گردد که کیارستمی از تحسین کوروساوا نسبت به کارهایش مطلع شد. کوروساوا در دهه ۱۹۹۰ میلادی، زمانی که کیارستمی با فیلم‌هایی مثل طعم گیلان در صحنه جهانی به شهرت رسید، از آثار او تعریف کرد. کوروساوا در مصاحبه‌ای اعلام کرد که کیارستمی یکی از بهترین فیلم‌سازان معاصر است. کیارستمی بعدها در مصاحبه‌ای این لحظه را به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین افتخارات زندگی حرفه‌ای خود توصیف کرد و گفت: «برای من که همیشه کوروساوا را ستوده بودم، شنیدن این حرف‌ها مثل یک رؤیا بود. این لحظه‌ای است که به من اعتمادبه‌نفس بیشتری برای ادامه کارم داد».

این روایت نشان می‌دهد که ارتباط میان این دو فیلم‌ساز، حتی اگر به‌صورت مستقیم نبود، تأثیری عمیق بر زندگی حرفه‌ای و نگاه کیارستمی به سینما داشته است.

دیدارهای احتمالی یا تلاش برای ارتباط مستقیم

شواهد موجود نشان نمی‌دهد که کوروساوا و کیارستمی هرگز به‌طور حضوری ملاقات کرده باشند. با این حال، جشنواره‌های بین‌المللی فیلم در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰، مانند کن و ونیز، محلی بودند که شاید زمینه چنین دیدارهایی